

Ορισμός της κουλτούρας

- 1) Η κουλτούρα είναι ο χώρος των ηθικών πεποιθήσεων που διαιρούν τον κόσμο σε αγνό και σε μολυσμένο.
- 2) Η κουλτούρα είναι ένα διακριτικό και ουσιαστικό συστατικό ενός κοινωνικού «συστήματος», αφού με τη μορφή συμβολικών δομών καθιστά την κοινωνική οργάνωση δυνατή, νομιμοποιώντας έτσι το οργανωτικό σύστημα - χωρίς να το κάνει αρμιονικό-λειτουργικό.
- 3) Η κουλτούρα είναι "παθητική" στο ότι αποτελεί το "παρατηρητικό" συστατικό του εαυτού. Αντικατοπτρίζει, κρίνει, εμφορεί, αξιολογεί, δικαιολογεί και εξορθολογίζει την κοινωνική δράση. Ενθαρρύνει ή αποθαρρύνει τη δράση, αλλά η ίδια δεν είναι δράση, αφού η δράση είναι πανομοιότυπη με την επιδίωξη στόχων και συνεπώς με την συμμετοχή στην οργανική, υπολογιστική, κοινωνική αλληλεπίδραση.
- 4) Η κουλτούρα διεισδύει στον κοινωνικό καταμερισμό της εργασίας μέσα από τα λογοπλάισια, τους κώδικες-προσανατολισμούς και τους βασικούς κανόνες που είναι οι ορατές πτυχές του συμβολικού συστήματος στο οργανωτικό σύστημα.
- 5) Ο σχηματισμός του εαυτού αποτελεί μια αδιάκοπη, διαδραστική, σωματική και γνωστική διαδικασία. Μπορεί να είναι πολύπλευρη, συνδυαστική, ακόμη και κατακερματισμένη, αλλά όχι αντιφατική. Αποτελείται από όργανα και ηθικά κριτήρια σε διάφορους συνδυασμούς που πρέπει να έχουν νόημα για τον εαυτό.
- 6) Βούληση (agency) έχουν όχι μόνον οι ατομικοί εαυτοί, αλλά και τα κοινωνικά δίκτυα εξουσίας, καθώς είναι όχι μόνο έχουν σκοπούς, αλλά και αναστοχαστικότητα και αυτόνομηματοδότηση, καθώς αλληλοσυνδέονται με συγκεκριμένα λογοπλάισια, κώδικες προσανατολισμού και βασικούς κανόνες.
- 7) Η πολιτική θρησκεία αποτελεί τον θεσμό μέσα από τον οποίο εμφανίζεται το ηγεμονικό πολιτικό συστατικό της κουλτούρας με την πιο καθαρή, τελετουργική και συμβολική του μορφή. Υπερκερασμένα, εναλλακτικά συστατικά αγαθά βρίσκονται σε λιγότερο ορατά κοινωνικά περιβάλλοντα, ενσωματωμένα σε ιδεολογικά και πολιτισμικά ξεπερασμένα κοινωνικά δίκτυα εξουσίας.
- 8) Η ιδεολογία, ως μία από τις τέσσερις πηγές κοινωνικής εξουσίας, δεν είναι κουλτούρα. Αντ' αυτού, η κουλτούρα είναι μια *εσωτερικοποιημένη ιδεολογία*. Όσον αφορά την ηθικοπλαστική ιδεολογία, αυτή αποτελεί την εκ προθέσεως χρήση της ηθικής αξιολόγησης σε οργανωτικά και άυλα "προϊόντα", και στόχος της είναι η εννοιολογική και ηθική υπεροχή, ανεξάρτητα από τις ηθικές πεποιθήσεις των φορέων της.
- 9) Η κουλτούρα μετατρέπει τους ανταγωνισμούς των κοινωνικών δικτύων για προνομιακή πρόσβαση στους πόρους σε συμβολικο-οργανωτικούς ανταγωνισμούς. Ο συμβολικός ανταγωνισμός δεν είναι ένα επιφανόμενο, αλλά ένα διαμορφωτικό συστατικό των

ανταγωνιστικών σχέσεων και των κοινωνικών στίβων, που προσδιορίζονται τόσο από το συγκεκριμένο νόημα όσο και από τον τρόπο θρησκευτικότητας του ιερού και του βέβηλου.

10) Το ίδιο τελετουργικό και η ίδια συμβολική αντιπροσώπευση θα μπορούσαν να είναι τμήματα διαφορετικών συστατικών ηθικών επιταγών, διαφορετικών συστατικών αγαθών, ανάλογα με την κοσμολογική και οντολογική τους εγγύτητα.

11) Οι συμβολικοί ανταγωνισμοί ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος των ανταγωνισμών των κοινωνικών δικτύων και αντιστρόφως. Όσο πιο έντονοι είναι οι ανταγωνισμοί εντός των κοινωνικών δικτύων, και όσο πιο πολωμένοι, το πιο βαθιοί γίνονται οι συμβολικοί ανταγωνισμοί, οι οποίοι φτάνουν να αμφισβητούν την καρδιά του ίδιου του συμβολικού συστήματος και επομένως των ηγεμονικών βασικών ιδεατών αγαθών.

12) Τα τελετουργικά, τα σύμβολα και οι συμβολικές ταξινομήσεις είναι ταυτόχρονα τόσο αυτοσκοποί όσο και τα μέσα για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων. Στην πρώτη διάστασή τους, νοηματοδοτούν και πληροφορούν σε όρους ηθικής τάξης τον δρώντα. Στην δεύτερη διάστασή τους, μεταδίδουν στο κοινό νοήματα και ηθικές κρίσεις. Και οι δύο είναι προσβάσιμες και ανοικτές σε εμπειρική διερεύνηση: η πρώτη ζητώντας από τους συμμετέχοντες να περιγράψουν το γεγονός ως προσωπική εμπειρία. Η δεύτερη, μέσα από την Γκιρτζιανή μέθοδο της «πυκνής περιγραφής» του γεγονότος